

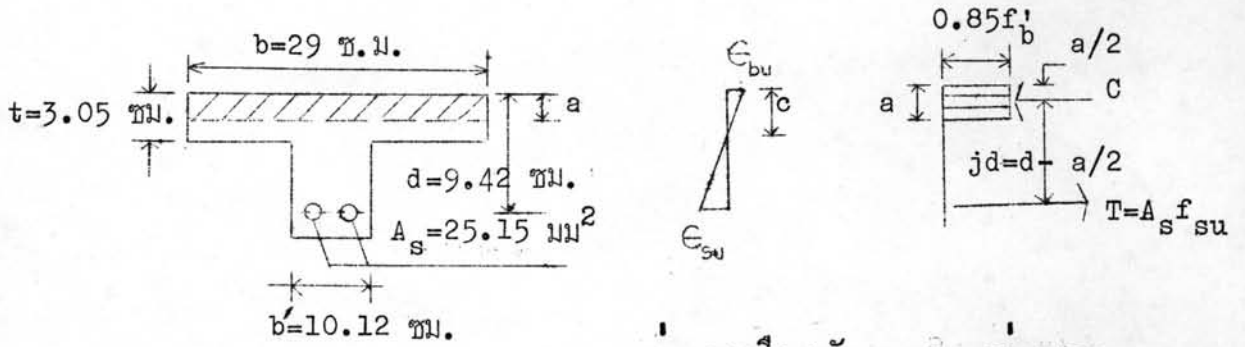
การวิเคราะห์ผลการทดลอง

6.1 การวิเคราะห์การวิบัติในคานอิฐโปร่งอัดแรง

พฤติกรรมในการบรรทุกน้ำหนักของคานที่ 1, 2 และ 4 ตามที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 5.3 และรูปที่ 5-10 ถึงรูปที่ 5-15 แสดงว่าคานทุกตัวตามที่กำหนดขนาดไว้ นั้น มีความต้านโมเมนต์ต่ำกว่าความต้านแรงเฉือน จะเห็นวาร์รอยแตกร้าวเกิดขึ้นเฉพาะช่วงกลางของคานเท่านั้น เนื่องจากการบรรทุกน้ำหนักบนคานเป็นแบบ Third Point Loading ซึ่งจะทำให้ช่วงกลางคานรับแรงค้ำมากที่สุดตลอดช่วง ส่วนแรงเฉือนในช่วงนี้มีค่าเป็นศูนย์ ฉะนั้น ย่อมหมายความว่า การวิบัติของคานจะเนื่องมาจากแรงค้ำแต่เพียงอย่างเดียว สำหรับช่วงคานที่เหลือมีแรงเฉือนสูงสุด แต่ไม่มีวาร์รอยแตกร้าวเกิดขึ้นเลย แสดงว่าหน้าตัดที่กำหนดมีความต้านโมเมนต์เป็นค่าควบคุม

ส่วนคานที่ 3 เกิดวิบัติขณะดึงเหล็กเสริมอัดแรง ซึ่งคานนี้ได้ทำการอัดแรงทันทีที่ก่อปูนเสร็จ ขณะที่ปูนยังไม่แข็งตัวเมื่อมีแรงอัดกระทำก็จะทำให้ปูนสยุบตัวและได้ลอคออกไป เป็นเหตุให้คานอิฐโปร่งอัดแรงเกิดการโก่งตัว เมื่ออัดแรงเพิ่มมากขึ้นไปอีก ก็จะทำให้การโก่งตัวของคานซ้ำเติมตามไปด้วย เพราะการโก่งตัวของคานนี้เป็นเหตุให้ตำแหน่งของเหล็กเสริมอัดแรงเกินระยะเยื้องที่ปลอดภัย จึงทำให้คานวิบัติทันที ลักษณะวิบัติของคานที่ 3 ได้แสดงลักษณะวิบัติของคานอิฐตั้งแต่อิฐก่อนปลายสุดของคานและอิฐโปร่งก่อนถักไป ในรูปที่ 5-16 ถึงรูปที่ 5-17

6.2 ความต้านโมเมนต์ของหน้าตัดคาน

ก. หน้าตัดแปลง

ข. หน่วยการยืดหดตัว

ค. หน่วยแรง

ณ. จุดประลัย

ณ. จุดประลัย

รูปที่ 6-1 หน่วยความยืดหดตัวและหน่วยแรงของคานอิฐโปรงอัดแรง โดยโครงสร้างที่เหล็กเสริมอัดแรงยึดเกาะกับคอนกรีต

$$f_{su} = f'_s \left(1 - 0.5 p \frac{f'_s}{f'_b} \right) \dots\dots\dots (6.2-1)$$

ในเมื่อ:

f_{su} = หน่วยแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรงที่จุดรับน้ำหนักประลัย

f'_s = กำลังดึงประลัยของเหล็กเสริมอัดแรง = 180 กก./มม²

f'_b = กำลังอัดประลัยของอิฐโปรง = 164 กก./ซม²

แทนค่า

$$f_{su} = 180 \left(1 - 0.5 \times \frac{0.2514}{29 \times 9.42} \times \frac{18000}{164} \right)$$

$$= 170.82$$

และ ∴ $q = p \frac{f_{su}}{f'_b} = \frac{25.14}{29 \times 9.42} \times \frac{170.82}{164} = 0.096 < 0.3$

ยอมแสดงว่า เหล็กเสริมน้อยกว่าสถานะสมมูลย์ ฉะนั้นเหล็กจะถูกดึงจนถึงค่าหน่วยแรงประลัย f_{su} ภายใต้การกระทำของโมเมนต์ค้ำค้ำประลัย M'_u ดังนั้น ค่าแรงค้ำค้ำประลัยในเหล็กจะมีค่า $T = A_s f_{su}$ ค่าแรงอัดในอิฐ $C = T$ จะหาได้ถ้าสมมติว่า การกระจายหน่วยแรงในอิฐเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าคล้ายกับในเรื่องคอนกรีตเสริมเหล็กธรรมดา ตามรูปโดยให้หน่วยแรงอัดเฉลี่ยมีค่าเป็น $0.85 f'_b$ และความลึกของหน่วยแรงนี้เป็นระยะ a ซึ่ง $c = \frac{a}{k_1}$ โดยที่ c เป็นตำแหน่งของแกนสะเทิน ณ. จุดประลัย แรงอัดในอิฐ C กระทำที่ระยะ $\frac{a}{2}$ จากผิวนอกของอิฐ หน่วยการยัดค้ำค้ำ (strain) ที่เกิดขึ้น ณ. จุดประลัยจะเป็นไปตามรูปโดยที่ ϵ_{bu} เป็นหน่วยการค้ำค้ำสูงสุดของอิฐ มีค่าประมาณระหว่าง 0.003 ถึง 0.004 ϵ_{su} เป็นหน่วยการยัดค้ำค้ำในเหล็กที่เพิ่มขึ้น ณ. จุดประลัย

ตำแหน่งของแกนสะเทิน ณ. จุดประลัย :

$$\text{จากการสมมูลย์ของแรงจะได้ } C = T$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } 0.85 f'_b ab &= A_s f_{su} \\ a &= \frac{A_s f_{su}}{0.85 f'_b b} \end{aligned} \quad (6.2-2)$$

$$\begin{aligned} \text{ตำแหน่งแกนสะเทิน } c &= \frac{a}{k_1} \\ &= \frac{A_s f_{su}}{0.85 k_1 f'_b b} \end{aligned} \quad (6.2-3)$$

โมเมนต์ค้ำค้ำประลัย :

$$\begin{aligned} M'_u &= T \cdot jd \\ &= A_s f_{su} \left(d - \frac{a}{2}\right) \end{aligned} \quad (6.2-4)$$

แทนค่าของ a จะได้

$$M'_u = A_s f_{su} \left(d - 0.59 \frac{A_s f_{su}}{f'_b b}\right)$$

$$\text{ถ้า } p = \frac{A_s}{bd} \quad = A_s f_{su} d \left(1 - 0.59 p \frac{f_{su}}{f'_b}\right)$$

$$\text{และถ้า } q = p \frac{f_{su}}{f'_b} \quad \therefore M'_u = A_s f_{su} d (1 - 0.59 q) \quad (6.2-5)$$

ตรวจสอบ : ตำแหน่งของแกนสะเทินอยู่ในปีกของคาน

$$\text{เมื่อ } t > 1.4 d p \frac{f_{su}}{f'_b}$$

$$\begin{aligned} \therefore 1.4 d p \frac{f_{su}}{f'_b} &= 1.4 \times 9.42 \times \frac{0.2514}{29 \times 9.42} \times \frac{17082}{164} \\ &= 1.26 \text{ ซม.} < t = 3.05 \text{ ซม.} \end{aligned}$$

\(\therefore\) แสดงว่าตำแหน่งของแกนสะเทินอยู่ในปีกของคาน

$$\begin{aligned} \text{โมเมนต์ค้ำค้ำประลัย } M'_u &= A_s f_{su} d (1 - 0.59 q) \\ &= 25.14 \times 170.82 \times 9.42 (1 - 0.59 \times 0.096) \\ &= 38,148 \text{ กก.-ซม.} \end{aligned}$$

หรือ ความต้านโมเมนต์ของหน้าตัดคาน เท่ากับ 381.48 กก.-ม.

โมเมนต์ค้ำค้ำประลัยจากผลการทดลองของคานที่ 1, 2 และ 4 มีดังนี้

$$M'_{u1} = 360 \text{ กก.-ม.}, \quad M'_{u2} = 408 \text{ กก.-ม.}, \quad M'_{u4} = 400 \text{ กก.-ม.}$$

ตามลำดับ แสดงไว้ในรูปที่ 5-4 ถึงรูปที่ 5-6

$$\text{ฉะนั้น ค่าเฉลี่ยของ } M'_u = 398.67 \text{ กก.-ม.}$$

เมื่อเปรียบเทียบโมเมนต์ค้ำค้ำประลัยระหว่างที่ได้จากผลทางทฤษฎีกับผลจากการทดลอง จะเห็นว่าใกล้เคียงกัน

6.3 นำหนักบรรทุกที่ยอมให้ของระบบพื้นอิฐโปรงอัดแรง

6.3.1 นำหนักบรรทุกจรที่ยอมให้

พิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างนำหนักบรรทุกกับระยะโคงที่จุดกึ่งกลางคานและแรงดัดทั้งหมดกับมุมเปลี่ยนตลอดช่วงคาน แสดงไว้ในรูปที่ 5-1 ถึงรูปที่ 5-6 กราฟมีลักษณะเป็นเส้นตรงในช่วงเริ่มแรกซึ่งนำหนักบรรทุกยังน้อยในช่วงนี้เป็นช่วง Proportional Limit (PL.) เมื่อบรรทุกนำหนักเพิ่มขึ้นไปอีกกราฟจะเริ่มโค้งและมีความลาด (slope) ลดลงช้า ๆ จนถึงนำหนักบรรทุกประลัย การกำหนดนำหนักบรรทุกที่ยอมให้ จะกำหนดโดยพิถีกระยะโคงตามมาตรฐานสำหรับอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กของ ว.ส.ท. ที่ 4500 (จ) แต่เนื่องจากผลการทดลองการรับน้ำหนักของคานอิฐโปรงอัดแรง ผลปรากฏว่าค่าของพิถีกระยะโคงเกินจุด PL. ฉะนั้นนำหนักบรรทุกที่ยอมให้มากที่สุดจึงควบคุมโดยจุด PL.

พิจารณาคำขอกำหนดมาตรฐานสำหรับนำหนักบรรทุกที่ยอมให้ของ CEB-FIP ดังนี้คือ $U = 1.4 DL + 1.6 LL$ ผลการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 6-1 ปรากฏว่าแรงดัดจรและนำหนักบรรทุกจรที่ยอมให้อยู่ในช่วง PL. ในการคำนวณได้กำหนดให้ความกว้างของคานอิฐโปรงอัดแรงเท่ากับ 0.30 เมตร รายละเอียดเกี่ยวกับแรงดัด และนำหนักบรรทุกของระบบพื้นอิฐโปรงอัดแรงได้แสดงไว้ในตารางที่ 6-1

6.3.2 ตัวอย่างการคำนวณออกแบบคานอิฐโปรงอัดแรง

∴ แรงดัดจรที่ยอมให้ (จากตารางที่ 6-1) = 187 กก-ม.

(1) กำหนดให้ระยะช่วงคานยาว 5.00 ม. จะรับนำหนักบรรทุกจรได้เท่าไร กำหนดความกว้างของคานเท่ากับ 0.30 เมตร

ตารางที่ 6-1

แสดงรายละเอียดของแรงค้ำจุนและน้ำหนักบรรทุกจรที่ยอมรับให้

รายการ	กานที่ 1	กานที่ 2	กานที่ (ข)	ค่าเฉลี่ย (ข)
ความยาวคาน (ม.)	2.986	2.965	3.175	-
ระยะช่วงคาน (L) (ม.)	2.80	2.80	3.00 (2.80)	-
น้ำหนักกาน (w_d) (กก/ม.)	74.80	69.40	71.02	72
แรงค้ำเนื่องจาก นน.คาน (M_d) (กก-ม.)	73.31	68.01	79.90 (69.60)	- (70)
แรงค้ำทั้งหมดที่จุด PL. ($M_{p.1}$) ^(ก) (กก-ม.)	273	316	296	295
โมเมนต์ค้ำประลัย (M_u') ^(ก) (กก-ม.)	388	408	400	398
แรงค้ำจุนที่จุด PL. (กก-ม.)	199.69	247.99	216.10 (226.40)	- (225)
นน.บรรทุกจรที่จุด PL. (กก/ม.)	203.77	253.05	192.10 (231.02)	- (230)
นน.บรรทุกจรที่จุด PL. (กก/ม ²)	679.20	843.50	640.30 (770.10)	- (764)
แรงค้ำจุนที่ยอมรับให้ ^(ค) (กก-ม.)	178.35	195.49	180.10 (189.10)	- (187)
นน.บรรทุกจุนที่ยอมรับให้ ^(ค) (กก/ม ²)	606.65	664.94	533.59 (643.20)	- (638)

หมายเหตุ: (ก) ค่าได้จากกราฟ รูปที่ 5-4 ถึงรูปที่ 5-6

(ข) ค่าในวงเล็บ เป็นค่าที่คำนวณจากระยะช่วงคานเท่ากับ 2.80 ม.

(ค) คำนวณผลที่ได้เป็นไปตามข้อกำหนดของ CEB-FIP

$$\text{คือ: } - U = 1.4 \text{ DL} + 1.6 \text{ LL}$$

โดย U = นน.บรรทุกประลัย ; DL = นน.บรรทุกคงที่

LL = นน.บรรทุกจุนที่ยอมรับให้

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร } M &= \frac{wL^2}{8} \quad \text{จะได้ว่า } w = \frac{8M}{L^2} \\ \text{แทนค่า} &= \frac{(8)(187)}{(25)} \quad \text{กก./ม.} \end{aligned}$$

$$\therefore \text{รับน้ำหนักบรรทุกจร} = 59.84 \quad \text{กก./ม.}$$

นั่นคือ : รับน้ำหนักบรรทุกจรได้เท่ากับ 199 กิโลกรัมต่อตารางเมตร

(2) กำหนดใช้หน้าตัดของอิฐป่องเหมือนเดิม แต่ให้ใช้ขนาดของเหล็กเสริมอัดแรงเป็น 5 มม. จำนวน 2 เส้น ช่วงคาน 2.87 เมตร

$$\text{พื้นที่หน้าตัดของเหล็กอัดแรง } (A_s) = 39.29 \quad \text{มม}^2$$

$$\text{แรงอัด เท่ากับ } 0.75 f'_s A_s = (135)(39.29) = 5304 \quad \text{กก.}$$

$$\text{แรงอัดขณะถ่ายแรง} = (135 - 7.31)(39.29) = 5017 \quad \text{กก.}$$

$$\text{แรงอัดขณะใช้งาน} = (135 - 15.01)(39.29) = 4714 \quad \text{กก.}$$

(ก) หน่วยแรงขณะถ่ายแรง

1) หน่วยแรงเนื่องจากแรงอัด

$$f_t = \frac{5017}{247.91} \left(1 - \frac{2.71}{2.71}\right) = 0 \quad \text{กก./ซม}^2$$

$$f_b = \frac{5017}{247.91} \left(1 + \frac{2.71}{2.43}\right) = + 42.81 \quad \text{กก./ซม}^2$$

2) หน่วยแรงเนื่องจากน้ำหนักตัวคาน

$$f_t = \frac{7386}{672.24} = + 10.99 \quad \text{กก./ซม}^2$$

$$f_b = \frac{7386}{602.24} = - 12.26 \quad \text{กก./ซม}^2$$

รวมหน่วยแรงชั่วคราวในคานอิฐป่องอัดแรง

$$\text{หน่วยแรงที่ขอบบน} = 0 + 10.99 = + 10.99 \quad \text{กก./ซม}^2 \text{ (แรงอัด)}$$

$$\text{หน่วยแรงที่ขอบล่าง} = + 42.81 - 12.26 = + 30.55 \quad \text{กก./ซม}^2 \text{ (แรงอัด)}$$

(ข) หน่วยแรงขณะใช้งาน

1) หน่วยแรงเนื่องจากแรงอัด

$$f_t = \frac{4714}{247.91} \left(1 - \frac{2.71}{2.71}\right) = 0 \quad \text{กก./ซม}^2$$

$$f_b = \frac{4714}{247.91} \left(1 + \frac{2.71}{2.43}\right) = + 40.22 \quad \text{กก./ซม}^2$$

2) หน่วยแรงเนื่องจากน้ำหนักตัวคาน

$$f_t = \frac{7386}{672.24} = + 10.99 \quad \text{กก./ซม}^2$$

$$f_b = \frac{7386}{602.24} = - 12.26 \quad \text{กก./ซม}^2$$

3) หน่วยแรงเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกจร

$$f_t = \frac{M_1}{672.24} = a_1$$

$$f_b = \frac{M_1}{602.24} = a_2$$

(6.3-1)

รวมหน่วยแรงขณะใช้งานในคานอิฐโปรงอัดแรง

$$\begin{aligned} \text{หน่วยแรงที่ขอบบน} &= 0 + 10.99 + a_1 = + 43.87 \quad \text{กก./ซม}^2 \\ \text{หน่วยแรงที่ขอบล่าง} &= + 40.22 - 12.26 + a_2 = - 23.23 \quad \text{กก./ซม}^2 \end{aligned} \quad (2)$$

$$\therefore \text{จะได้ว่า } a_1 = + 32.88 \quad \text{กก./ซม}^2; \quad a_2 = - 51.19 \quad \text{กก./ซม}^2$$

จากสมการ (6.3-1) และค่าของ a_2 ซึ่งเป็นค่าควบคุม จะได้ว่า

$$M_1 = 308.29 \quad \text{กก.-ม.}$$

$$\therefore w_1 = 299.42 \quad \text{กก./ม.}$$

$$= 998 \quad \text{กก./ม}^2$$

นั่นคือ : จะรับน้ำหนักบรรทุกจร เท่ากับ 998 กิโลกรัมต่อตารางเมตร
หมายเหตุ. น้ำหนักบรรทุกจรที่ใช้งาน ควรมีส่วนปลอดภัยประมาณ 1.7 ถึง 2.0

(2) หน่วยแรงในคานอิฐโปรงอัดแรงขณะรับน้ำหนักที่จุด P.L.

6.4 การเปรียบเทียบในเชิงเศรษฐกิจของระบบพื้นอิฐโปรงอัดแรงกับระบบพื้นอื่น ๆ

ในการพิจารณาเปรียบเทียบราคาค่าก่อสร้างระบบพื้นสำหรับแรงค้ำ, น้ำหนักบรรทุกและช่วงคานควรจะต้องอยู่ในลักษณะเดียวกันและประมาณเท่ากัน ราคาค่าก่อสร้างของระบบพื้นขึ้นอยู่กับปริมาณวัสดุที่ใช้ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้งกำไรและภาษีในการก่อสร้าง และสถานะเศรษฐกิจภายในและภายนอกประเทศ

6.4.1 การเปรียบเทียบราคาค่าก่อสร้าง และการวิเคราะห์ค่าวัสดุของพื้นแต่ละระบบ

(1) ระบบพื้นอิฐโปรงอัดแรง (ระบบพื้น ก.)

จากผลการทดลองของระบบพื้น ก. มีดังต่อไปนี้

แรงค้ำจอร์ที่ยอมรับ	=	187	กก.-ม.
กำหนดค้ำให้พื้นรับน้ำหนักจอร์	=	300	กก./ม ²
คอนกรีตหับหนาหนา 3 ซม.	=	72	กก./ม ²
∴ พื้นรับน้ำหนักแผ่	=	300 + 72	= 372 กก./ม ²
หรือ	=	(0.30)(372)	= 111.6 กก./ม.
∴	M	=	$\frac{wL^2}{8}$(6.4-1)

ในที่นี้ :-

M	=	แรงค้ำจอร์เฉลี่ย	(กก.-ม.)
w	=	น้ำหนักบรรทุกจอร์	(กก./ม.)
L	=	ระยะช่วงคาน	(ม.)

$$\begin{aligned} \text{จากสมการ (6.4-1) จะได้ว่า } L &= \sqrt{\frac{8M}{w}} \\ &= \sqrt{\frac{(8)(187)}{(111.6)}} \\ \therefore \text{ระยะช่วงคาน} &= 3.66 \text{ เมตร} \end{aligned}$$

ในการเปรียบเทียบราคาก่อสร้างสำหรับระบบผัน ก.

กำหนดให้ดังนี้ :	ระยะช่วงคาน	=	3.50	ม.
	ความกว้างของแผ่นผัน	=	3.00	ม.
	พื้นที่ของแผ่นผัน	=	10.50	ม. ²

เหล็กเสริมอัดแรงอีกคานหนึ่งเป็นแบบ "Button-headed"

ตารางที่ 6-2 ระบบผัน ก.

ลำดับ	รายการวัสดุ	ปริมาณ	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (บาท)	จำนวนเงิน (บาท)
1	อิฐโปร่งที่ใช้ แบบ 21-A.	240	ก้อน	4.50	1,080
2	ปูนสอ	0.3	ม. ³	350	105
3	คอนกรีตทับหน้า 3 ซม.	0.3	ม. ³	450	135
4	เหล็กเสริมอัดแรง	74	ม.	1.40	104
5	หัวยึด	20	อัน	20	400
6	แผ่นเหล็กยึด	40	อัน	2	80
7	ค่าวัสดุทั้งหมด				1,904
8	ค่าวัสดุของแผ่นผันต่อตารางเมตร				181.65
9	ค่าแรงงานของแผ่นผันต่อตารางเมตร (จากตารางที่ 6-5)				14.35
10	ค่าวัสดุรวมค่าแรงของแผ่นผันต่อตารางเมตร				196

(2) ระบบพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก (ระบบพื้น ช.)

โดยคำนวณออกแบบเป็นพื้นคอนกรีตเสริมเหล็กดังต่อไปนี้

น้ำหนักบรรทุกจร	=	300	กก./ม ²
ความยาวของแผ่นพื้น	=	3.5	ม.
ความกว้างของแผ่นพื้น	=	3.0	ม.

ในการคำนวณออกแบบระบบพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก กำหนดให้

f'_c	=	100	กก./ซม ²	;	f_c	=	45	กก./ซม ²
E_c	=	136,000	กก./ซม ²	;	f_s	=	1200	กก./ซม ²
E_s	=	2,040,000	กก./ซม ²	;	$n = \frac{E_s}{E_c}$	=	15	
R	=	7.13	กก./ซม ²	;	k	=	0.36	
j	=	0.88						

สมมติให้,	พื้นคอนกรีตหนา	=	10	ซม.
	พื้นคอนกรีตหนัก	=	240	กก./ม ²
∴	น้ำหนักแผ่ทั้งหมด	=	300 + 240	กก./ม ²
		=	540	กก./ม ²

ตามมาตรฐานสำหรับอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กของ ว.ส.ท. เรื่องการคำนวณออกแบบแผ่นพื้นสองทาง วิธีที่ 2 ตาราง 9103 (ภาคผนวก ก.)

ค่าสัมประสิทธิ์โมเมนต์ (c)

โมเมนต์ลบ	ช่วงสั้น	- C_s	=	0.048			
	ช่วงยาว	- C_1	=	0.033			
โมเมนต์บวก	ช่วงสั้น	+ C_s	=	0.036			
	ช่วงยาว	+ C_1	=	0.025			
(-) M_s	=	$C_s w S^2$	=	$0.048 \times 540 \times (3.0)^2$	=	233.3	กก.-ม.
(-) M_1	=	$C_1 w S^2$	=	$0.033 \times 540 \times (3.5)^2$	=	218.3	กก.-ม.

$$\begin{aligned} \text{ความลึกประสิทธิภาพ (d)} &= \sqrt{\frac{M}{bR}} = \sqrt{\frac{233.3}{1 \times 7.13}} \\ &= 5.72 \text{ ซม. (ใช้ได้)} \end{aligned}$$

$$(-) A_{ss} = \frac{233.3 \times 100}{1200 \times 0.88 \times 7.5} = 2.95 \text{ ซม}^2$$

$$(-) A_{s1} = \frac{218.3 \times 100}{1200 \times 0.88 \times 6.6} = 3.13 \text{ ซม}^2$$

ใช้เหล็กเสริม ขนาด ϕ 9 มม. @ 0.20 ($A_s = 3.18 \text{ ซม}^2$)

ตะแกรงสองทาง

ตารางที่ 6-3 ระบบพื้น ข.

ลำดับ	รายการวัสดุ	ปริมาณ	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (บาท)	จำนวนเงิน (บาท)
1	คอนกรีต	1.5	ม ³	450	675
2	เหล็กเสริม ขนาด 6 มม.	7	เส้น	18	126
	ขนาด 9 มม.	16	เส้น	35	560
3	ลวดผูกเหล็ก	2	กก.	15	30
4	ไม้แบบ	11	60	660	
5	ค่าวัสดุทั้งหมด				2,051
6	ค่าวัสดุของแผนพื้นต่อตารางเมตร				195.50
7	ค่าแรงงานของแผนพื้นต่อตารางเมตร (จากตารางที่ 6-5)				25.50
8	ค่าวัสดุรวมค่าแรงของแผนพื้นต่อตารางเมตร				221

(3) ระบบพื้นอิฐ ซี.-เอ็ม. (ระบบพื้น ค.)

น้ำหนักบรรทุก	=	300	กก./ม ²
ระยะช่วงคานยาว	=	3.5	ม.
ความกว้างของพื้น	=	3.01	ม.
ความหนาของพื้น	=	20	ซม.
เหล็กเสริมในคาน ซี.-เอ็ม ใช้ขนาด ϕ 12 มม. จำนวน		2	เส้น
พื้นที่ของแผ่นพื้น	=	10.54	ม ²

ตารางที่ 6-4 ระบบพื้น ค.

ลำดับ	รายการวัสดุ	ปริมาณ	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (บาท)	จำนวนเงิน (บาท)
1	คอนกรีตทับหลังคานและอิฐ	0.65	ม ³	450	293
2	อิฐพื้น ซี.-เอ็ม แบบ. 30-2	98	ก้อน	7.50	735
3	คาน ซี.-เอ็ม.	28	ม.	35	980
4	ไม้ค้ำยัน	10.54	ม ²	15	158
5	ค่าวัสดุทั้งหมด				2,166
6	ค่าวัสดุของแผ่นพื้นต่อตารางเมตร				205.75
7	ค่าแรงงานของแผ่นพื้นต่อตารางเมตร (จากตารางที่ 6-5)				10.25
8	ค่าวัสดุรวมค่าแรงของแผ่นพื้นต่อตารางเมตร				216

6.4.2 การวิเคราะห์ค่าแรงของพื้นที่แต่ละระบบ

การวิเคราะห์ค่าแรงนี้พิจารณาโดยหาปริมาณงานที่ทำได้ใน 1 วัน แล้วเสียค่าแรงงานเป็นจำนวนเงินเท่าใด ก็จะได้ค่าแรงเป็นจำนวนเงิน คือ บาทต่อหนึ่งหน่วยตารางเมตรของแผ่นพื้น

1) ระบบพื้น ก.

(ก) ค่าแรงเทคอนกรีต เทคอนกรีต หน้า 10 ซม. ใช้ช่างปูน 1 คน และกรรมกรอีก 3 คน ในเวลา 1 วัน จะเทคอนกรีตได้พื้นที่ = 20 ม² (3)

∴ ถ้าเทคอนกรีตหน้าประมาณ 3 ซม. จะเทคอนกรีตได้พื้นที่ = 60 ม²

ค่าแรงช่างปูน 60 บาท ต่อวัน ส่วนกรรมกร 30 บาท ต่อหนึ่งวัน

∴ เสียค่าแรง = 150 บาท

นั่นคือ ค่าแรงเทคอนกรีต = $\frac{150}{60}$ = 2.50 บาท/ม²

(ข) ค่าแรงก่อคานอิฐ ใช้ช่างปูน 1 คน ค่าแรง 60 บาท/วัน และกรรมกร 1 คน ค่าแรง 30 บาท/วัน

∴ เสียค่าแรง = 90 บาท/วัน

ช่างปูนใช้เวลาก่ออิฐเป็นคานในเวลา 1/3 ชม. ได้คานยาว 3 เมตร

∴ ใน 1 วัน (8 ชม.) จะก่อคานได้ยาว = $3 \times 3 \times 8$ = 72 ม.

คิดเป็นพื้นที่ = $3 \times \frac{72}{3} \times 0.3$ = 21.6 ม²

นั่นคือ ค่าแรงก่อคานอิฐ = $\frac{90}{21.6}$ = 4.17 บาท/ม²

(3) "การประมาณราคาในงานก่อสร้าง" ของกระทรวงศึกษาธิการ

(ค) ค่าแรงสำหรับติดตั้งเหล็กเสริมอัดแรง

ราคาเครื่องติดตั้งเหล็กเสริมอัดแรง	=	100,000	บาท
เสียค่าดอกเบี้ย = $\frac{15}{12} \times \frac{1}{30} \times \frac{100,000}{100}$	=	41.67	บาท/วัน
ค่าเสื่อมราคา คิด 10 ปี $= \frac{100,000}{10 \times 365}$	=	27.40	บาท/วัน
ช่าง 1 คน ค่าแรง	=	60	บาท/วัน
∴ ค่าใช้จ่าย = 41.67+27.40+60	=	129.07	บาท/วัน
คน 1 ตัว ใช้เวลาคงเหล็กเสริมอัดแรง	=	1/4	ชม.
ใน 1 วัน (8 ชม.) จึงคนได้ = 4x8	=	32	ตัว
นั่นคือ: เสียค่าแรง = $\frac{129.07}{32 \times 3 \times 0.3} = \frac{129.07}{28.8}$	=	4.48	บาท/ม ²

(ง) ค่ายกติดตั้ง

หัวหน้าคนงาน 1 คน ค่าแรง 60 บาท/วัน และกรรมกร 1 คน 30 บาท/วัน			
รถ 1 ตัว กาลังยก 1 ตัน ราคา	=	2000	บาท
ค่าดอกเบี้ย = $\frac{15}{12} \times \frac{1}{30} \times \frac{2000}{100}$	=	0.84	บาท/วัน
ค่าเสื่อมราคา = $\frac{2000}{5 \times 365}$	=	1.10	บาท/วัน
คน 1 ตัว ใช้เวลายก	=	1/4	ชม.
ใน 1 วัน (8 ชม.) ยกคนได้ = 4x8	=	32	ตัว
∴ ค่าแรง = $\frac{91.94}{32 \times 3 \times 0.3} = \frac{91.94}{28.8}$	=	3.20	บาท/ม ²
รวมค่าแรงทั้งหมด = 2.50 + 4.17 + 4.48 + 3.20			บาท/ม ²
= 14.35			บาทต่อตารางเมตร

2) ระบบพื้น ข.

(ก) ค่าแรงเทคอนกรีต

คอนกรีต 1 ม³ (ไคพื้นที่ 10 ม² หน้า 10 ซม.) ค่าแรง = 80 บาท

∴ ค่าแรงเทคอนกรีต = $\frac{80}{10}$ = 8 บาท/ม²

(ข) ค่าแรงสร้างไม้แบบ

หัวหน้าช่างไม้ 1 คน 70 บาท/วัน และช่างไม้ 3 คน 40 บาท/วัน

ใช้เวลา 3 วัน ไคพื้นที่ = 40 ม²

เสียค่าแรง = 3(1x70+3x40) = 570 บาท

∴ ค่าแรงสร้างไม้แบบ = $\frac{570}{40}$ = 14.25 บาท/ม²

(ค) ค่าแรงค้ำและผูกเหล็ก

หัวหน้าช่างเหล็ก 1 คน ค่าแรง 60 บาท/วัน และช่างเหล็ก 2 คน 35 บาท/วัน

ในเวลา 1 วัน ทำงานไคพื้นที่ = 40 ม²

∴ ค่าแรงค้ำและผูกเหล็ก = $\frac{130}{40}$ = 3.25 บาท/ม²

รวมค่าแรงทั้งหมด = 8.0+14.25+3.25 บาท/ม²

= 25.50 บาทต่อตารางเมตร

3) ระบบพื้น ค.

(ก) ค่าแรงสร้างไม้แบบค้ำยัน

ช่างไม้ 3 คน ค่าแรงคนละ 40 บาท/วัน เป็นเงิน = 120 บาท/วัน

ทำงานไคพื้นที่ = 40 ม²

∴ ค่าแรงสร้างไม้แบบค้ำยัน = $\frac{120}{40}$ = 3 บาท/ม²

(ข) ค่าแรงเวียงอิฐและยกตึกตั้ง

$$\begin{aligned} \text{กรรมกร 3 คน ค่าแรงคนละ 30 บาท/วัน เป็นเงิน} &= 90 \text{ บาท/วัน} \\ \text{ทำงานได้พื้นที่} &= 40 \text{ ม}^2 \\ \therefore \text{ค่าแรงเวียงอิฐและยกตึกตั้ง} &= \frac{90}{40} = 2.25 \text{ บาท/ม}^2 \end{aligned}$$

(ค) ค่าแรงเทคอนกรีต

$$\begin{aligned} \text{ช่าง 1 คน ค่าแรง 60 บาท/วัน และกรรมกร 3 คน ค่าแรงคนละ 30 บาท/วัน} & \\ \text{ค่าแรง} &= 150 \text{ บาท/วัน} \\ \therefore \text{เทคอนกรีต หน้า 10 ซม. ได้พื้นที่} &= 20 \text{ ม}^2 \\ \text{ถ้าเทคอนกรีต หน้า 6 ซม. ได้พื้นที่} &= \frac{20 \times 10}{6} \text{ ประมาณ} = 30 \text{ ม}^2 \\ \therefore \text{ค่าแรงเทคอนกรีต} &= \frac{150}{30} = 5 \text{ บาท/ม}^2 \\ \text{รวมค่าแรงทั้งหมด} &= 3 + 2.25 + 5 \text{ บาท/ม}^2 \\ &= 10.25 \text{ บาทต่อตารางเมตร} \end{aligned}$$

ตารางที่ 6-5

รายการเปรียบเทียบเกี่ยวกับค่าแรงของระบบพันต่าง ๆ

ลำดับ	รายการ	ระบบพัน ก. (บาท/ม ²)	ระบบพัน ข. (บาท/ม ²)	ระบบพัน ค. (บาท/ม ²)
1	ค่าแรงสร้างไม้แบบ	-	14.25	-
2	ค่าแรงค้ำและผูกเหล็กเสริม	-	3.25	-
3	ค่าแรงสร้างไม้แบบค้ำยัน	-	-	3.00
4	ค่าแรงเทคอนกรีต	2.50	8.00	5.00
5	ค่าแรงถอดคานอิฐ	4.17	-	-
6	ค่าแรงค้ำเหล็กเสริมอัดแรง	4.48	-	-
7	ค่าแรงยกค้ำค้ำตั้ง	3.20	-	2.25
	รวมค่าแรงทั้งหมด	14.35	25.50	10.25

การประมาณราคาค่าก่อสร้างใช้วิธี "Unit Quantities Method" โดยวิเคราะห์ค่าวัสดุ และค่าแรงอย่างละเอียด ดังแสดงไว้ในหัวข้อที่ 6.4.1 และ 6.4.2 ตามลำดับ ส่วนค่ากำไรและภาษีซึ่งประมาณ 20 % ของค่าวัสดุทั้งหมดไม่ได้นำมาเปรียบเทียบด้วย เพราะค่าไม่แตกต่างกันระหว่างพื้นที่แต่ละระบบ สำหรับราคาค่าวัสดุนั้น ได้อาศัยราคาค่าวัสดุในท้องตลาดเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519 เป็นเกณฑ์ ซึ่งราคาค่าวัสดุนั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ ราคาค่าวัสดุที่ใช้ในการประมาณราคา แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3 (ภาคผนวก ข.)

ในการเปรียบเทียบราคาค่าก่อสร้าง ระหว่างระบบพื้นที่ต่าง ๆ ได้ถือเอา แรงค้ำจุนที่ย่อมให้และน้ำหนักบรรทุกจรตามเกณฑ์กำหนด แล้วหาระยะช่วงคานสำหรับเปรียบเทียบได้ ในการเปรียบเทียบราคาค่าก่อสร้างของแผ่นพื้น ใช้พื้นที่กว้างประมาณ 3.00 เมตร และยาวประมาณ 3.50 เมตร ผลปรากฏว่าเมื่อเทียบราคาต่อตารางเมตรแล้ว ระบบพื้นอิฐโปรงอัดแรงประหยัดกว่าระบบพื้นคอนกรีตเสริมเหล็ก 13 เปอร์เซ็นต์ และระบบพื้นอิฐ ซี-เอ็ม 10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ.